

ROMANIA
TRIBUNALUL XXX
XXXX
SECTIA COMERCIALA SI DE
CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL
DOSAR NR. xxxxx/2006

Operator

SENTINTA CIVILA NR. xxxx
Ssedintai publică din data de 15 mai 2007

Președinte: xxxxxxxx

Grefier: xxxxxxxxxxxx

S-a luat în examinare, în vederea pronunțării, acțiunea în contencios administrativ fiscal exercitata de reclamanta SC Xxxx SRL, împotriva pârâtelor Direcția Generală a Finanțelor Publice Xxx și Activitatea de Control Fiscal Xxx pentru anularea Deciziei nr. xxx/29 noiembrie 2006 de solutionarea contestatiei și, în parte, a Deciziei de impunere nr. xxx/2 iunie 2006 și exonerarea de plata sumei totale de xxx lei, reprezentând impozit pe veniturile realizate în România de persoane juridice nerezidente, compusa din xxx lei debit suplimentar, xxx lei dobânzi suplimentare, xxx lei penalitățile de întârziere suplimentare de 0,5% aferente și xxx lei penalitățile de întârziere suplimentare de 10%

La apelul nominal nu se prezinta nimeni.

Procedura de citare este legal îndeplinita.

Actiunea este timbrata cu xx lei taxa judiciara de timbru și xx lei timbru judiciar.

S-a făcut referatul cauzei, după care având în vedere ca sustinerile în fond ale părților au fost consemnate în încheierea ședinței publice din data de 8 mai 2007, care face parte integrantă din prezenta hotărâre, cauza a fost lăsată în pronunțare.

TRIBUNALUL

Constată ca prin acțiunea înregistrată la aceasta instanță la data de 19 decembrie 2006, reclamanta, SC -XXXX SRL, a chernat în judecata pe —calea contenciosului - administrativ fiscal, pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice Xxx și Activitatea de Control Fiscal Xxx solicitând anularea Deciziei nr. xxx/29 noiembrie 2006, Decizia de impunere nr. xxx/2 iunie 2006 și exonerarea de plata sursei totale de xxx lei, reprezentând impozit pe veniturile realizate în România de persoane juridice nerezidente împreună cu dobânzile și penalitățile aferente, compusă din xxx lei debit suplimentar, xxx lei dobânzi suplimentare, xxx lei penalitățile de întârziere suplimentare de 0,5% aferente și xxx lei penalitățile de întârziere suplimentare de 10% ; cu cheltuieli de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta arată ca societatea a format obiectul unui control fiscal privind modul de constituire și virare a obligațiilor la bugetul consolidat al statului. Constatările controlului au fost consemnate în Raportul de inspecție fiscală nr. xxx/2 iunie 2006 emis de Activitatea de Control Fiscal din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Xxx. Societatea a fost obligată la plata sumei de xxx lei reprezentând impozit pe veniturile realizate în România de persoane juridice nerezidente împreună cu dobânzile și penalitățile aferente.

În baza raportului a fost emisă Decizia de impunere nr. xxx/2 iunie 2006 prin care societatea a fost obligată la plata acestor sume.

Contestatia sa cu privire la decizia de impunere a fost respinsa de Directia Generala a Finantelor Publice a Judetului Xxx prin Decizia nr. xxx/29 noiembrie 2006, cu motivarea ca sumele platite de SC Xxxx SRL partenerului din Germania sunt impozabile cu cota de 10%, fara ca sa tina seama de Certificatul de rezidenta fiscală eliberat de Administratia Financiara xxxx din Germania la data de 27 aprilie 2006 Firmei xxx GmbH, prin care se confirmă că aceasta societate este rezidenta fiscal în Germania și ca a achitat acolo impozitul de veniturile realizate de societatea din România. Impozitarea, din nou, a aceleiași sume și în România, încalca prevederile art. 10 din Conventia de evitare a dublei impunerii încheiată între România și Germania, ratificata de România prin Decretul nr. 625/1973, având în vedere ca societatea comercială în speta a prezentat certificatul de rezidență fiscală, în conformitate cu prevederile art. 12 din OG nr. 83/1998.

Prin întâmpinare pârâta Directia Generala a Finanțelor Publice a Judetului Xxx a solicitat respingerea actiunii reclamantei și mentinerea celor două decizii, cu motivarea ca în perioada martie 2001 — decembrie 2005, reclamanta a efectuat plăți în valuta cu titlu de dobânzi, în baza unui contract de împrumut și doua contracte de leasing cu partenerii externi xxxx din Germania și xxx din Cipru. Pentru dobânzile achitate firmei din Germania, reclamanta nu a calculat, declarat și achitat impozit pe veniturile realizate în România de persoane nerezidente, astfel ca în conformitate cu art. 12 alin. 1 din OG nr. 83/1998, cu modificările și completările ulterioare, organele de control au aplicat cota de impozitare de 10% asupra sumelor achitate în valută în acea perioada rezultând impozit suplimentar de xxx lei pentru dobânzile achitate firmei Xxxx GmbH, iar pentru neplata la termen au fost calculate dobânzi de xxx lei, penalități de întârziere de 0,5%, de xxx lei și penalități de întârziere de 10 %, de xxx lei, pentru că veniturile de natura dobânzilor obtinute în România de persoană rezidente în Germania sunt impozabile în tara noastra conform Paragrafului 2 al art. 10 (Dobânzi) din Decretul nr. 625/1973 pentru ratificarea Convenției de evitare a dublei impunerii în România și RF Germania și Directivei UE nr. 48 /2003 privind impunerea veniturilor din dobanzi obtinute de persoane fizice în baza careia Romania scutește explicit aceste venituri conform art. 117 lit. i din Legea nr. 343/2006, pentru modificarea Codului fiscal, punct de vedere exprimat și de Directia Generală Legislatie Impozite Directe din MFP, prin adresa nr. xxxx/16 noiembrie 2006.

Examinând actiunea reclamantei instanta retine ca este întemeiată.

Din actele și lucrarile dosarului instanta reține în fapt că reclamanta Directia Generala a Finantelor Publice a Judetului Xxx si-a motivat Decizia nr. xxx/29 noiembrie 2006, prin care a respins contestatia reclamantei cu privire, la obligarea ei la plata sumelor în speta, cu titlu de impozit pe veniturile realizate în România de persoane juridice, nerezidente, împreuna cu dobânzile și penalitățile de întârziere, pe textele din lege aratate în cele ce preced și argumentele expuse de Directia Generala Legislatie Impozite Directe din MFP prin adresa nr. xxxx/16 noiembrie 2006, potrivit caruia obligațiile de plata ale reclamantei au fost legal stabilite. Conform Certificatului de rezidenta fiscală eliberat de Administratia Financiara xxxx la 27 aprilie 2006 (f. 17 — 18) rezulta că Firma xxx GmbH, - cu care reclamanta a desfaurat activitati comerciale în baza contractelor de împrumut FN/10 decembrie 1997 și Contractul de leasing nr. xxx/2001 - este rezidenta fiscal în Germania, conform art. 4 alin. 1 și 3 -corborat cu art. 11 alin. 1 a Conventiei dintre Germania și România privind evitarea dublei

impuneri. Potrivit dispozițiilor art. 12 alin. 1 din OG nr. 83/1998, în vigoare în perioada martie 2001 - decembrie 2005 când au fost stabilite obligațiile de plată ale reclamantei, în situația în care există convenții pentru evitarea dublei impuneri sunt aplicabile prevederile acelor convenții, coroborate cu prevederile art. 5 din aceeași ordonanță ceea ce înseamnă ca legea aplicabilă, în cazul de față, o constituie — Convenția de evitare a dublei impuneri Convenția încheiată între România și RF Germania pentru evitarea dublei impuneri asupra veniturilor și averii a fost ratificată de România prin Decretul nr. 625/1973. Potrivit dispozițiilor art. 10 din acest decret, dobânzile provenind dintr-un stat contractant și plătite unei persoane care are rezidența în celălalt stat contractant pot fi impuse în acest celălalt stat contractant. Cum din certificatul de rezidență fiscală, arătat în cele ce preced, rezulta ca dobârziile au fost supuse impozitării în Germania, fapt confirmat și de raportul de expertiză contabilă, întocmit în cauză, dovedește ca organele de control ale Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Xxx au stabilit și au obligat nelegal reclamanta la plata acestor sume, prin emiterea deciziei de impunere și respingerea contestației reclamantei prin Decizia nr. xxx/29 noiembrie 2006, fiind evident că cele două decizii au fost emise cu încălcarea convenției de evitare a dublei impuneri dintre România și Germania. Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Xxx își motivează legalitatea obligării reclamantei la plata acestor sume pe dispozițiile cuprinse în OMFP nr. 635/2002, care contravine însă prevederilor OG nr. 83/1998 pentru că adaugă la lege și astfel încalcă principiul ierarhiei actelor normative.

Pentru aceste considerente, instanța va admite acțiunea reclamantei și în consecință va anula cele două decizii și o va exonera de plata acestor sume.

În baza art. 274 cod procedură civilă, instanța va obliga pârâta să-și plătească reclamantei xxx lei cheltuieli de judecată, constând în taxe de timbru și onorariu de expert.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII!
HOTARASTE**

Admite acțiunea în contencios fiscal exercitată de reclamanta SC XXXX SRL, cu sediul în Xxx, Calea xxx, nr. xxx, Jud. Xxx împotriva pârâților Direcția Generală a Finanțelor Publice Xxx și Activitatea de Control Fiscul Xxx, din cadrul acesteia, cu sediul în Xxx, B-dul xxx, nr. xx, Jud. Xxx și în consecință: Anulează Decizia de soluționare a contestației nr. xxx/29 noiembrie 2006, și, în parte, Decizia de impunere nr. xxx/2 iunie 2006 și dispune exonerarea reclamantei de la plata sumei totale de xxx lei reprezentând impozit suplimentar, împreună cu dobânzile și penalitățile de întârziere.

Obliga pârâta să-și plătească reclamantei xxx lei cheltuieli de judecată.

Definitivă.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.